

הקהל להכפשות

< כל התגובות נגד מפיצי החרדקים > < ע"פ דעת תורה >
< מה עם "המלבין פני חברו" ו"המכנה שם" ??? >

מה ההכפשות האלה?
בשביל מה ללכלך על אנשים,
למה לבזות משפחות שלימות
של שומרי שבת ומניחי
תפילין, רק בגלל שאבא
שלכם החליט ללכת לצבא
ו"לשאת בנטל" הבטחוני,
הלא אחינו בני ישראל המה,
לא? מה עם ואהבת... כמוך,
מה עם לא תשנא... מה אם
המלבין פני חברו, מה עם
המכנה שם... איפה כל התורה
כולה??? האם הקיצוניות
העבירה אותך על דעתך?

שאלו הם דיבורי סרק המוכיחים בעליל
עד כמה רחוקים הם מכל הרגש יהודי...
עלובה עיסה שנחתומה מעיד עליה.

**מה איכפת לך מה קורה בבית של
מישהו אחר, וכי מישהו מפריע לך לדבר
בשולחן שבת דברי תורה, שב בשקט,
ואל תנסה לתקן לנו את כל העולם?**

הייתי מאוד רוצה לתקן את העולם
אילו יכולתי, אני גם מתאר לעצמי שאינך
מתנגד לתיקון העולם. אבל במערכה
הנוכחית אנחנו בסך הכל נאלצים להלחם
על הקיים.

**מה בדיוק מפריע לך שבביתם של
החרדקים שוררת אוירה צבאית?**

תאר לך שבתוך כל כתה בתלמוד-
תורה ובבית-יעקב, יהיו כמה מילדי

באש חיה. על פי המצב הנוכחי נוכל
להבין למה מביאה התורה את דבריו של
אברהם אבינו ע"ה שאמר ללוט "אנשים
אחים אנחנו וכו' הפרד נא מעלי", בזה
רמז לנו כי האחוה אינה סיבה למנוע את
הפירוד בעת הצורך, יש מצב שחייבים
להפרד גם מאנשים אחים.

במקרה שלנו החרדקים מסכנים את
עתידיהם של אלפי ילדי ישראל הטהורים,
אם לא נעצור את התופעה בזמן, מי יודע
להיכן נגיע.

**על מה אתה מדבר בכלל? מה פתאום
החרדקים מסכנים את עתידם של ילדי
ישראל?**

לפני שנמשיך, היית מציע לך כוס
מים, בא תשב, תירגע קצת, אחר כך
תקרא את הקטע הבא!

אין לי כח... מה זה בכלל?

זוהי חוברת שנקראת 'במחנה' היא
יצאה לאור בניסן תשע"ג, ומטרתה
לשכנע צעירים חרדים, כמה טוב להיות
בצה"ל, ברצוני להקריא לך כאן קטע קצר
שכתבה רות אשתו של חרדק, בתוך ראיון
עם נשות חרדקים (עמוד 28): "מאז שיונתן
התגייס, השולחן התמלא בשיחות של
גברים אפופות נוסטלגיה צבאית" והיא
מוסיפה: **"מזל שיונתן התגייס, אחרת על
מה היו מדברים כל השבת? אבל לפעמים
אני לא מבינה כלום בשיחות שלהם
ובקיצורים, ואני צריכה להזכיר להם
שאני כאן".**

נו, מה זה אומר?

זה לא אומר, זה מוכיח!

מוכיח, מה?

מוכיח על גודל ההתדרדרות של
החרדקים ובני ביתם, עד שאינם קולטים

איי, הלו, תתבייש לך, מה אתה עושה,
למה אתה מלכלך כאן את הרחובות, מה
זה לזרוק פאשקוילים???

סליחה, אדוני, זה לא פאשקוילים,
אלו הם ניירות ערך...

**מה ניירות ערך, אה... "חרדקים" - אתה
לא מתבייש, מה אתה מכפיש אנשים...
ואתה עוד קורה לזה ניירות ערך, אה...
איזה ערך יש לניירות האלה?**

שהם ממלאים את התפקיד שלהם!

**עזוב אותך, הכל פוליטיקה, הכל כסף,
אתם משועממים, אין לכם מה לעשות
אז החלטתם להתעלוק על אנשים חפים
מפשע! מה הבדיחה הזאת, איזה תפקיד
יכולות הניירות האלה למלאות?**

לשמור על גחלת היהדות בטהרתה!.

נו, באמת, תפסיק לקשקש, קיצוני
סתום שכמותך, גם אם צבא זה באמת
לא מה שאני מצפה מהילדים שלי,
אבל מה ההכפשות האלה? בשביל
מה ללכלך על אנשים, למה לבזות
משפחות שלימות של שומרי שבת
ומניחי תפילין, רק בגלל שאבא שלכם
החליט ללכת לצבא ו"לשאת בנטל"
הבטחוני, הלא אחינו בני ישראל המה,
לא? מה עם ואהבת... כמוך, מה עם
לא תשנא... מה עם המלבין פני חברו,
מה עם המכנה שם... איפה כל התורה
כולה??? האם הקיצוניות העבירה אותך
על דעתך?

סליחה, ממש לא התכוונתי לעצבן
אותך! בעקרון אתה צודק, כואב מאוד
לראות אח שצריך להתרחק ממנו, אבל
כשמישהו מסכן את הסביבה אין ברירה,
חייבים לעצור את השפעתו בכל צורה
אפשרית, אי אפשר למות מתוך רחמנות
על אח שהחליט לשחק עם רובה טעון

החרדקים שזכו לחוות שולחן שבת "אפוף נוסטלגיה צבאית" בסגנון של רות, מה יהיו השיחות עליהם ידברו בכיתה?... האם אתה חושב שהשאיפות של ילדנו היקרים לא יפגעו???... אם עד היום ידעו ילדינו שהמקום היחיד אליו יש לשאוף, הוא הצלחה בתורה, ביראת-שמים ומידות-טובות, הרי שמחברים שכאלו הם יקלטו לפתע שיש כביכול אלטרנטיבה, אפשר להתרשל בכל מה שנוגע לאידישקייט ובכל זאת להצליח כביכול, שהרי גם הם מבינים שבשביל להיות "אלוף" בצה"ל לא דרוש להתאמן בצד הרוחני...

נו, באמת, כאילו שעד היום הילדים שלנו לא ידעו שיש צה"ל, הלא כל ילד יהודי יודע, שיש טוב ויש רע, יש תורה שעל ידה קונים חיי נצח, ולעומת זאת יש הבלי עולם הזה, שהם חיי שעה הנקנים כהרף עין. אם נמשיך לחנך את בנינו שיש לבחור בטוב הנצחי אף שעמלו מרובה, אין סיבה שהם יבחרו בהצלחות חולפות, וגם אם כן, הרי גם עד היום ישנם תמיד נפלטות שיצרו גובר עליהם והם עוזבים מקור מים חיים, גם בלי החרדקים?!

האם כוונתך להסביר לי שאין הבדל באיזה סביבה לומדים הילדים?!

אָה... בעצם אי אפשר לומר כך, שהרי הרמב"ם כותב מפורשות בהלכות דעות שטבעו של האדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר חבריו, ולכן עליו להתחבר לצדיקים כדי שילמוד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים כדי שלא ילמוד ממעשיהם."

זו היא בעצם הסיבה שכל הורה בורר לעצמו את בית החינוך לילדיו בבירור אחר בירור, כיון שלא די בחינוך גרידא, אלא גם לסביבה יש חלק עצום בחינוכו ועיצובו של האדם!

אכן, אכן!

עכשיו נתאר לעצמנו איזה אורה תכנס לבתי החינוך החרדים לדבר ה', ומה יהיו התוצאות, אחרי איזה פתינות ימשכו צעירי הצאן כבר בתחילת דרכם.

אין ספק, זו היא נקודה שיש בהחלט לחשוב עליה, אבל שוב, למה לבזות ולהכפיש את אלו שעושים זאת בתום לב, קשה להם ללמוד וממילא כאזרחים נאמנים הם רוצים באמת "לשאת בנטל" הבטחוני של המדינה בה הם חיים, למה אתה חושב שאין מציאות, שידריכו אותם לא לשנות את האוירה השבתית והחשיבתית בבית?.

כל זה היה יכול אולי להיות נכון, אילו הדרישה "לשאת בנטל" היתה דרישה לגיטימית. זאת ועוד, אתה מנסה לרמוז שגם אם היום עדיין אין הצבא מתאים לחרדים, הרי יכול להיות שעם גידולו של מספר המתגייסים החרדים, יגדל גם הסיכוי שהצבא יתאים את עצמו לציבור

החרדי, וממילא יחזרו לנו לכבוד שבת חיילים מלאי יראת שמים שרק דברי תורה יהיו להם בראש...

נניח!

ובכן, בלי להתייחס כרגע לעצם מהותו של הצבא, עלינו לבדוק את עוצמת תמימותה של הסיסמא "נשיאה בנטל", האם היא אכן תמימה כפי שהיא נשמעת על גבי התקשורת.

כלומר?

פשוט מאוד, עלינו לבדוק האם אכן זקוקה מדינת ישראל לשיתוף פעולה מצד האזרח החרדי?!

מה השאלה בכלל, אתה יודע מה מצב הבטחון כאן בארץ, ברור שהם זקוקים לנו?!

אולי לך זה ברור, אבל לצבא עצמו זה לא כל כך ברור!

למה?

כי במבחן המציאות, גיוס חרדים הוא "נטל כבד" לצה"ל, הן פיזי והן כלכלי.

זה נשמע הזוי, למה אתה חושב כך?

לא אני חושב כך, ראשית כל "ועדת שפיר שמינה הרמטכ"ל כדי לבדוק את צרכי צה"ל לקראת שנות האלפיים המליצה על צמצום הדרגתי של כוח האדם בצה"ל - הקטנת מסגרות, צמצום הגיוס, קיצור השירות" כך טוען אל"מ (במיל) ד"ר ראובן גל, לשעבר הפסיכולוג הראשי בצה"ל (בראיון שהעניק לארץ ב-1994).

רגע, אני לא מבין, אתה רציני, הם לא זקוקים לחיילים, אז מה כל הבלאגן התקשורתי הזה?!

עוד לא סיימתי, הנה לך ציטוט נוסף; פרופ' משה ליסק מהחוג לסוציולוגיה באוניברסיטה העברית טען בראיון שהעניק למקומון "ירושלים: **אין מחסור באנשים ליחידות השדה, וגם רמת הגיוס לקבע מניחה את הדעת...** זה היה נח לצבא, כי רצו לבנות צבא קטן וחכם ברמה טכנולוגית גבוהה, שלא זקוק לכל אחד."

"כבר כמה שנים שהצבא רוצה להקטין את שורותיו, והחברה הישראלית לא מרשה לו" כך כותבת אורית שוחט מיהארץ: "הבעיה החמירה פי כמה מאז גדלה אוכלוסיית המדינה ב-600 אלף עולים. הצבא אינו זקוק להמוני המתגייסים המתדפקים על שערי ההופכים אותו למוסד בזבזי ואיכותי פחות, אבל מדינת ישראל אינה מוכנה לוותר על תפקידו של צה"ל ככור היתוך חברתי" (פורסם בעיתון משפחה, י"ח אדר תשע"ג).

אתה בטוח שזהו המצב גם היום? אולי המצב השתנה?

אני שמח לראות שאני מדבר עם יהודי נבון. השאלה שלך היא מאוד עניינית, אך תן לי להפתיע אותך. גם בתקופה הנוכחית בתוך הים הגדול של

נו, באמת, כאילו שעד היום הילדים שלנו לא ידעו שיש צה"ל, הלא כל ילד יהודי יודע, שיש טוב ויש רע, יש תורה שעל ידה קונים חיי נצח, ולעומת זאת יש הבלי עולם הזה, שהם חיי שעה הנקנים כהרף עין. אם נמשיך לחנך את בנינו שיש לבחור בטוב הנצחי אף שעמלו מרובה, אין סיבה שהם יבחרו בהצלחות חולפות, וגם אם כן, הרי גם עד היום ישנם תמיד נפלטות שיצרו גובר עליהם והם עוזבים מקור מים חיים, גם בלי קשר לחרדקים?!

הסתה אינסופית שומעים אנו קולות בסגנון זה. לדוגמא: בכנס למחקרי בטחון לאומי שהתקיים בתל-אביב ביום שלישי י"ג אייר תשע"ג, נשמעו דבריו של אלוף שפר: **"זה נכון להקטין את הצבא ולהפוך אותו ליעיל יותר, צה"ל נכון לשינויים עמוקים ומהותיים שכוללים הקטנת הכוחות".**

בקיצור, צוחקים עלינו?!

ועוד איך!...

וכל זה חוץ מהחישוב הכלכלי. שהרי הגיוס החרדי יוסיף לצה"ל נטל כספי כבד מאוד, כיון שעלות החזקתו של חייל חרדי בצה"ל הוא יותר מכפול מהחזקתו של חילוני מצוי, כך עולה מדבריו של פרופ' ידידיה שטרן בעתון הארץ (פברואר) "עלות של חייל סדיר רגיל לצבא היא 4,000 שקל בחודש, ואילו עלות של חרדי שמתגייס בגיל 22 ואילך היא כ-9,500 שקל בחודש, הפער נובע מעלויות של צרכי דת וכשרות, אך בעיקר מסיוע כספי ותשלומי משפחה".

רגע, אני מבולבל לגמרי, אז מה עומד אם כן מאחורי הסיסמא "שויון בנטל"?

זו היא בעצם השאלה שכולנו אמורים לשאול; אם הצבא מחפש בעצם להתפטר מחיילים, ואם עלות החזקת חרדים בצבא מכפיל את העלויות, אז למה כל הרעש הזה, מה היא מטרתם של כל מזמרי "שויון בנטל", הרי יותר נכון לקרוא לזה "נטל השוויון", שהרי בשביל צה"ל כל הסיפור הזה הוא נטל כבד מאוד.

לאחרונה הראו לי ציטוט מעיתונאי חילוני שמאלני בשם אורי אבנרי שפורסמה ב"הארץ", הוא כותב כך: "מבחינה מעשית זה יהיה אסון לצה"ל... לצה"ל אין צורך בחיילים כאלה, אני מכיר קצינים המצפים בחרדה לגיוסם... **מובן**

אבל בכל זאת, הרי הילדים צועקים להם "חרדקים" רבים וכך נוהגים גם הרבה "מבוגרים", האינם חוששים מהמלבין פני חברו ?

היא להרוס את הצביון החרדי, נושאים את המותג "חרדי", שאלמלא כן לא יוכלו הם למשוך את החרדים לרשתם.

ממילא ברור שבצה"ל מעוניינים בהחלט ביחידות "מיוחדות לחרדים", כיון שהם יהיו פיתוי קל יותר לצידת הטרף, כאשר על התוצאות יפקדו הם כיד הנסיון.

אבל אם יהיו אלו יחידות חרדיות באמת?

אז כמו שאמרת. צריך להיות שוטה אמיתי בשביל לחשוך בצה"ל שיהיה מעוניין לבזבז כסף ואנרגיה בלי להרויח שינוי חברתי מהותי. או לחשוב כפי שאחרים מנסים לרונ באזנו שצה"ל פשוט מודאג מקשיי החינוך החרדי ובטוב לבו הוא מתגייס לעזרת הציבור החרדי סתם כך לשם שמים ומוכן אפילו לשאת בנזק הכספי שייגרם לו עקב כך.

אז בעצם אתה טוען שהצבא מעוניין אך ורק לשנות את הצביון החרדי?!

בהחלט!

ואיך הצבא חושב לעשות את זה?

אז כמו שאמרנו, הדרך היחידה היא לגייס כמה שיותר חרדקים לצבא ולחנך אותם לישראליות הכוללת את כל תורת ההפקרות בשלימותה!

אבל בפועל הרי הם מגייסים רק את השוליים?

ברור! אי אפשר להתחיל במרכז, גם עמלק התחיל עם השוליים? ודוקא משום כך נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה זרעו של עמלק. ראשית כל כיון ששולי המרגלית שוה הון רב, גם אם היא רק שוליים. ושנית, כי אין אפשרות להכנס לשום מקום בלי לעבור קודם בשוליים.

אם השוליים אכן כל כך יקרים אז אולי צריך לקרב אותם, ולא לכנות אותם בכינויים מבזים כמו "חרדקים"?

הכינוי "חרד" ק"א אינו מופנה באופן אישי לשום אדם, הכינוי "חרד" ק"א הוא תמרור אזהרה, "אדם פלוני הוא יקר מאוד אבל הוא נושא באמתחתו חומר נפץ, והיות שהוא לא אחראי מומלץ להתרחק ממנו, כי החומר עלול להתפוצץ בכל רגע".

אז בעצם יש כאן רמז גם לחרד"ק עצמו שיעזוב את החומר-נפץ ויברח?

אכן כך, אנו קוראים לכל חרדק ולכל מי שחושב להתחרדק; "יהודי יקר, אתה

לאור כל זאת, לא פלא לשמוע שראש המוסד לשעבר התבטא בדברים חדים ובוטים אלו: **"הסכנה הקיומית על ישראל, יותר מהגרעין האיראני, היא ההקצנה החרדית שהולכת ומחמירה, ההתחרדות וההקצנה המחמירה מהווה סכנה גדולה יותר מאחמאדיניג'אד, הקיצוניות החרדית החשיכה את חיינו"** (פורסם ב"יד" קיץ תשע"ב).

מזעזע!

לפני כשנה פורסמו ב"יד" נאמן דבריו של איש תקשורת בשם ירון לונדון שהתבטא בתקשורת בדברים אלו: **"השאלה הנכונה איננה איך לגייס חרדים ואיך למושכם לשוק העבודה, אלא מה יש לעשות כדי לצמצם את שיעור החרדים בחברה הישראלית. בקטן שיעורם, תקהה חריפותה של שאלת גיוסם... את המאמץ המחשבתי המוקדש לסוגיית הגיוס כדאי להקדיש לאתגר הגדול: 'כיוון החרדיות'."**

מציאות זו מחייבת את צה"ל לחזור לימי קדם, ולהתחדש בתפקידו כ"מחנך", וזו היא בעצם הסיבה היחידה שצה"ל זקוק לחרדים. בעוד שאין לצבא מה להוסיף בחינוכם של בני נוער שהתחנכו בתוככי הסחי והמאוס הכפרי של מדינת ישראל, הרי שיש לו הרבה מאוד מה לגרוע מנשמותיהם של בני הנוער החרדי, וגם אם הוא השולי ביותר עדיין מחכה להם הרבה עבודה להפוך אותם לחיות בר חולנים.

אתה בטוח שלא הלכת רחוק מידי בניתוח המציאות?

רחוק מאוד, אבל אלו הם העובדות, וכך רואים אותם גם בצד השני של המתרס: **"המהפכה אינה מוגבלת רק לגיוס החרדים לצבא ולמילואים או לשירות לאומי ואזרחי ביטחוני. היא עמוקה יותר. היא תשחרר את הצעיר החרדי מהתלות המנוונת במנגנון של ראשי הישיבות ושל העסקונה החרדית. היא תפתח בפני רבבות צעירים אופק חדש של השלכות דרגתיות בשוק העבודה... ובסופו של תהליך המגזר החרדי יהיה למגזר ישראלי... הממשלה מבצעת מהלך עומק לשילוב החברה החרדית בחברה הישראלית, החברה החרדית עצמה עוברת שינויים דרגתיים המסייעים לכך מדובר בהסדר שנועד ליצור שינוי חברתי עמוק"**. (ידיעות אחרונות, ט' טבת תשע"א)

אתה רוצה להגיד לי שאם צה"ל יפתח יחידות מיוחדות לחרדים, שוב לא יהיה לו צורך בחרדים, היות שחיילי לוחמה מהנוער החילוני המצוי זמינים יותר וזולים יותר?

לא כל כך מדויק, כיון שהמושג "חרדי" הפך מכבר למותג, מדביקים אותו היום על כל חומרי ההדברה נגד חרדים, הוא משמש ממש כמו גבינה-צהובה לעכברים, כל המכללות למיניהם שנפתחו בעקבות "חוק טל" שמטרתם היחידה

שה"שוויון בנטל ינפח עוד יותר את תקציב הביטחון המנופח ממילא. יש פתרון פשוט יותר ל"שוויון בנטל": לשים קץ לשירות החובה המיושן. מיטב הצבאות בעולם כבר שמו לו קץ מזמן, לטובת צבא מתנדבים מקצועי. בימינו... צבא מודרני הוא גוף קטן ומקצועי המשתמש בציוד מתוחכם, המחייב התמקצעות וניסיון רב, ככל שהצבא גדול ומנופח יותר פוחתת יעילותו."

אז איך אתה מסביר את זה?

ובכן הציטוטים שראינו (בנוסף לעשרות ציטוטים שלא הזכרתי, מאהבת הקיצור) מלמדים אותנו, שבעצם יש לצה"ל שני תפקידים, מלבד הנטל הבטחוני שהוא כביכול עיקר תפקידו, רואה החברה הישראלית בצה"ל גם כור-היתוך לחינוך הנוער הישראלי.

כוונתך לומר שצה"ל הוא בעצם גם מוסד חינוכי?

מגוחך אולי לקרוא לזה חינוכי, אבל כך רואים אותו הישראלים, וזה היה בעצם חזונו של בן גוריון!

אני לא מבין, מה שייך לחנך את הנוער, הלא הנוער הישראלי מחונך ועומד מיום הוולדו ש"הכל מותר רק שלא יתפסו אותך"?

אולי מלמדים אותם לעצור בצפירה החד-שנתית, מאחר שבצפירה השבועית למדו אותם שלא לעמוד?!

נו, ברצינות!

אני רציני בהחלט, אין לצבא מה להוסיף לנוער הישראלי מבחינה חינוכית, כיון שהנוער מחונך על ידי יוצאי צבא, שמשקיעים את כל כשרונותיהם להשכיח כל סממן וזיק יהודי מחניכיהם.

אז במה מתבטא איפא הצד החינוכי של צה"ל?

אכן, את עיקר תפקידו קיבל צה"ל כמחנך עם קום המדינה, אז היה לו הרבה עבודה, אלפי צעירים שהגיעו מכל קצווי תבל כשבשנשמתם צרורה וצרובה עדיין קדושה וטהרה. אלו לא יכלו להשלים עם חיי ההפקרות בארץ הקודש, ומכיון שכך לקח צה"ל על עצמו לסייע בעיצובם החייתיים ולהשריש מהם כל זיק וסממן יהודי.

אתה מתכוין לסגנון הטיפול בעולי תימן וילדי טהרן וכדומה?

זהו חלק מזערי, אך לא עכשיו הזמן להאריך. למעשה עד היום המשיך כדור השלג החינוכי של צה"ל והתגלגל מעצמו, מהצד החינוכי צה"ל מיצה את עצמו לכאורה, אך לגודל שברונם גילו הם לפתע כי ציבור שומרי התורה - להבדיל - החל לצבור תאוצה, החינוך החרדי גורם לרבים בקרב החברה החילונית לפקפק ביכולת חינוכם של אוכלי השפנים, דבר שעלול להפוך את הקערה על פיה ולעצור את התפשטות הישראליות.

הולך בדרך שמסכנת את עתידם של הסובבים אותך, אתה עלול לגרום נזק בלתי הפיך למאות נשמות, אנא, עזוב את הנשק! תברח מפניו! לפני שהוא יתפוצץ אתך ויגרום נזק לכל הסביבה... אל תהיה השאהיד הבא של הממשלה."

אבל בכל זאת, הרי הילדים צועקים להם "חרדקים" ברבים וכך נוהגים גם הרבה "מבוגרים", האינם חוששים מהמלכין פני חברו?

תסלח לי, עם כל הכבוד, אבל איך היית נוהג אילו היית רואה לפתע גנב נוחת לך מהגג לתוך המרפסת?

הייתי פורץ בצעקות "גנב! גנעב!" ממש כמו שצעקתי עליך בתחילת השיחה?

רגע, מה עם "המלכין פני חברו", מה עם "המכנה שם"? ובכלל, אולי הוא עושה את זה רק בגלל שהוא צריך פרנסה ו"בלית ברירה", אתה לא חושב שצריך להתייחס אליו בדרכי נועם במקום להכפיש אותו?

הצחקת אותי, הוא 'גנב' ושמו 'גנב'. אני מכבד את הרצון שלו להתפרנס, רק לא על חשבונותי?

אז בא נצחק ביחד, אתה על הגנב הגשמי ואני על החרדק/גנב הרוחני, גם אם הוא צריך להתפרנס זה לא מתיר לו לפגוע בילדי וילדיך ולהדביק אותם בחיידקי חירדוק - וגורע הוא המחטיאו יותר מן ההורג - "הוא חרדק" (חרדי-קל דעת) ושמו "חרדק" - שלא יתפרנס על חשבון נשמותינו...

האם אכן ידוע לך על צעירים שנדבקו בחיידקי החרדק עקב הימצאותם בקרבת חרדקים?

קצר גליון זה מהכיל, אבל מתוך דבריהם עצמם בולטת הכוונה הברורה, אשתדל לקצר בציטוטים מדבריהם של חרדקים שהודפסו לצד תמונותיהם בחוברת "במחנה" ניסן תשע"ג:

"אף על פי שההתחלה לא היתה קלה ובמשפחה הרימו גבה, בוק לא מתחרט. להיפך, הוא משוכנע שזה היה הדבר הנכון עבורו וגם עבור אחרים. "עם הזמן כולם התרגלו לרעיון שאני חייל ולמדו לאהוב את זה", הוא מסביר. **"בעקבותי גם אחי התגייס, ואני מאמין שבאיזשהו מקום סללתי לו את הדרך לשם"** (עמוד 30).

דבריו עושים רושם שהוא מסתובב עם הרגשת עליונות, הוא מרגיש שגריר של הצבא!

זה בעצם מה שהצבא דורש מכל חרדק, יש לנו מידע על כך שהצבא נותן גם תשופרים לאלו שמסתובבים עם מדמים בתוככי השכונות החרדיות.

לא לחינם מצהיר מפקד בשם פרי-גן: (במחנה עמוד 7) **"כשהם חוזרים כמו שהם לקהילה שלהם, הם הופכים לשגרירים הכי טובים!"**

ולכן גם א.ד. רואה את עצמו כשגרירם של שלוחי השטן: "אני גר במודיעין עלית,

ובכל זאת מהיום הראשון הסתובבתי עם מדמים ברחובות והגעתי לבית הכנסת עם מדמים... אני מראה לאנשים שאפשר גם להתגייס וגם להישאר חרדי לגמרי, הרבה שאלו אותי על התפקיד שלי ורצו שאספר מה אני עושה, ואני מתגייס **שחלקם בסופו של דבר יתגייסו**" (במחנה עמוד 8).

מה לגבי העובדה שהוא מתיימר לייצג מציאות של חייל שנשאר "חרדי לגמרי" כלשונו?

צר לי לגלות לך, אבל אחרי שהחרדקים נמצאים תקופה קצרה בצבא הם שוכחים כמעט מה זה חרדי, כשהם אומרים חרדי, הם מתכוונים על הכיפה, על איזור המגורים, על הופעה בבית כנסת, ולפעמים משמרים גם את הזקן לצורך הענין.

למה אתה חושב ככה?

אני לא חושב, אני קורא ומסכם! הנה לפניך ציטוט מחרד"ק שמתיימר להיות חרדי גם אחרי הצבא, תקרא ותחליט במה מתבטא אצלו החרדיות: "נ.פ. בן 28... הוא אמנם השתחרר ביוני אבל הצבא עדיין מלווה אותו, לא רק שהוא הרוויח מקצוע לחיים, **הוא גם לקח איתו מהשירות תובנות על העולם החילוני ועל צה"ל.** "למדתי כל מיני דברים בתחומים שונים. למשל, בצבא זו הייתה הפעם הראשונה שישבתי באותו חדר עם אנשים שלא גדלו איתי ולא למדו איתי". **לדבריו, בצבא ראה שיש אנשים 'בצד השני'. 'למען האמת', היום אני כבר לא רואה את זה בתור צד שני,** הוא מגלה".

מה? מחללי שבת, אוכלי נבלות וטריפות, אינם צד שני? אתה בטוח שהוא חרדי?

רגע! אל תתלהם, עוד לא גמרת לקרוא, יש כאן המשך! - **"כבוגר מסלול שח", הוא מבקש להעביר מסר לצעירים אחרים המתלבטים לגבי הגיוס. "בחור צעיר שחושב לעזוב את עולם הישיבות צריך לקבל את ההחלטה בעצמו ולהיות שלם איתה לחלוטין, כי זה סוג של חציית הגבול", הוא אומר. "צריך לקחת בחשבון שזה לא העולם הסגור של החרדים. ברגע שאתה מתגייס לצבא, אתה עושה שינוי גם במחשבה וגם בהתנהלות היומיומית".**

בגדול, זה נשמע משהו כמו חילוניות/חרדית!... אבל אני לא כל כך מבין הלא החוברת שבא מופיעים ציטוטים אלו מיועדת לכאורה לפתות את הצעיר החרדי שאפשר ללכת לצבא וגם להשאר חרדי, אז איך זה שהם עצמם חושפים מציאות הפוכה?

פשוט מאוד, הם טבעו כבר כל כך עמוק בביצה הצבאית, שהם כבר לו מרגישים שהם בעצם מגלים לנו את האמת המרה על תוצאות החינוך הצבאי, איך שלאחר מכן אין הבדל בין החרדי לשעבר לחילוני, שומר שבת ומחללו הופכים למקשה אחת, אולי נשאר הבדל

אבל שוב, למה לבזות ולהכפיש את אלו שעושים זאת בתום לב, קשה להם ללמוד וממילא כאזרחים נאמנים הם רוצים באמת "לשאת בנטל" הבטחוני של המדינה בה הם חיים, למה אתה חושב שאין מציאות, שידריכו אותם לא לשנות את האוירה השבתית והחשיבתית?

במאכלים, זה אוכל דג וחמין וחברו ארנב וחזיר, אבל שום דבר לא מעבר לזה.

והאמת היא, שכך רואים את זה גם ב"צד השני", בכתבה של אורי אבנרי ב"הארץ" הוא כותב כך: **"הדרישה שהקהילה החרדית תשלח את צעיריה, ממשכתי דרכה, לחברה של גויים ישראלים, תפארת הפאבים של תל אביב וכו' - גרועה מהדרישה שהם יאכלו חזיר. הרבנים צודקים בטענתם שאחרי השירות בצבא יהיו הבחורים אבודים ולא ראויים לשוב לקהילה החרדית".**

לא פלא א"כ שבחוברת 'במחנה' מנסה אשתו של חייל לשכנע את חברותיה, כמה טוב לה עם בעל בצבא. כאשר דבריה מוכיחים על גודל המרחק: **"זה מפגש מחבר, היום יש לנו הרבה חברים מהצבא, כשלהרבה מהם אין שום קשר לדת, הם הפכו להיות בשבילנו כמו משפחה".**

ה' ישמור, אני מתאר לעצמי, שהילדים שלהם יושבים באותה כיתה עם הילדים שלי, ילדים שחשופים לחילוניות במלוא מובן המילה, אוי, רבש"ע, מה יהיה?

אכן, הזעקה במקומה, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל התייאש מן הרחמים.

אין ספק! אבל אני חושב שעלינו גם ללמוד ממלחמתו של יעקב עם עשיו ולהניף את דגל המלחמה בסגנון החשמונאים, ולזעוק, "חרדקים החוצה!", אל תהרסו את המחיצות בינינו לבין נוחרי השפנים וזוללי הארנובות, מחללי השבת וחסרי השליטה העצמית. לא ניתן לכם יותר להפיץ ולייצר חרדקים נוספים. לא ניתן לכם דריסת רגל במחוזותינו, תפסיקו לקלקל לנו את הילדים - החוצה, אבל מיד!!!".

אך זכרו! יש לכם ציאנס לחזור ברגע האחרון, "הסירו את הבגדים הצואים ותחזרו לחיק היהדות, למענכם ולמען דורותיכם. עם הרבה רצון ומסירות, הכל אפשרי!".